

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg

Finansministeren
26. februar 2015

Besvarelse af spørgsmål 137 ERU alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 6. februar 2015 efter ønske fra Kim Andersen (V).

Spørgsmål 137 ERU alm. del

Er ministeren enig i, at de centrale indkøbsfunktioner, der eksisterer i det offentlige i dag, i overvejende grad tilgodeser store danske og internationale virksomheder?

Svar:

Regeringen har i forbindelse med *Strategi for intelligent offentligt indkøb* fra 2013 fastlagt en række overordnede målsætninger og strategiske principper for det offentlige indkøb. Blandt andet skal det offentlige købe effektivt ind med lave priser, lave totalomkostninger, lave transaktionsomkostninger og brugbare løsninger. Det forudsætter, at indkøbet organiseres effektivt og varetages professionelt, samt at der sikres en effektiv konkurrence om de udbudte opgaver, der ligeledes giver muligheder for, at de små og mellemstore virksomheder kan deltage i konkurrencen.

Der findes i dag en række centrale indkøbsfunktioner, der varetager indkøb på vegne af offentlige institutioner. Eksempelvis kommunale indkøbsfællesskaber, regionale indkøbsfællesskaber og centrale indkøbsfunktioner i ministerier samt indkøbscentraler og programmer som AMGROS, KOMBIT, Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S (SKI) og Statens Indkøbsprogram i Moderniseringsstyrelsen. Fælles for de centrale indkøbsfunktioner er, at de blandt andet har til formål at effektivisere det offentlige indkøb og lette administrationen af udbudsopgaver med henblik på at frigøre ressourcer til andre opgaver i den offentlige sektor.

Eksempelvis gennemfører SKI og Moderniseringsstyrelsen EU-udbud på vegne af offentlige institutioner, ofte på områder med stor indkøbsvolumen. Både SKI og Moderniseringsstyrelsen har til opgave at etablere rammeaftaler, som understøtter effektive offentlige indkøb. Det betyder blandt andet, at sortimentet af varer og tjenesteydelser standardiseres, og at indkøbet samles på færre leverandører med henblik på at opnå indkøb af god kvalitet til lavere priser og lavere omkostninger.

Når SKI og Moderniseringsstyrelsen udbyder rammeaftaler med stor volumen, stilles der tilsvarende højere krav til eksempelvis leverandørens økonomiske størrelse og robusthed for derved at sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet.

tet i forhold til eksempelvis at opretholde leveringssikkerhed i hele kontraktperioden. Disse krav fastsættes altid konkret i det enkelte udbud under hensynstagen til proportionalitetsprincippet.

Hvis en mindre virksomhed ikke kan opfylde kravene til økonomisk kapacitet mv., er der mulighed for at indgå konsortier og på den måde opnå den fornødne kapacitet til at møde kravene for at blive leverandør. Der er ligeledes mulighed for at afsøge mulighederne for at blive underleverandør til en leverandør på aftalen.

SKI og Moderniseringsstyrelsen er meget opmærksomme på at sikre den bedst mulige konkurrence om opgaverne. Det betyder også, at der er fokus på at gøre udbudsprocessen så administrativ enkel som muligt, herunder ved at anvende digitale udbud, for derved at lempe eventuelle adgangsbarrierer. Endvidere er en lang række rammeaftaler udbudt af SKI og Moderniseringsstyrelsen fordelt på en flerhed af leverandører, og det overvejes i forbindelse med markedsanalysen i de enkelte udbud, om aftalerne skal opdeles i regionale delaftaler afhængig af det konkrete marked.

Afslutningsvist bemærkes, at SKI har oplyst, at *”SKI ultimo september 2014 havde registeret godt 800 leverandører på sine dengang 55 overordnede rammeaftaler. Samtidigt var der på det pågældende tidspunkt knap 300 unikke leverandører, idet hver enkelt leverandør kan være tilknyttet mere end én rammeaftale. Ud af de knap 300 unikke leverandører havde næsten hver femte leverandør under 10 ansatte, hver tredje havde færre end 20 ansatte og to ud af tre leverandører havde under 100 ansatte.”*

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon